

Režisér Troška vzpomíná: Církev po mě šla víc než kdysi komunisti

Ač se to možná na první pohled nezdá, nová komedie Zdeňka Trošky BABOVŘESKY, která právě vstupuje do českých kin, má velké poslání. Reaguje na problém dnešní doby, na problémy s církví i na vztahy v politice. Proto si také sám režisér, který pochází z vesnice, nebral při filmování servítky. A jak sám přiznal, největší útlak za svou čtyřicetiletou kariéru zažil vloni od církve.

Autor: Radek Kraus
Popisek: Režisér Zdeněk Troška
2. 2. 2013 12:31

„Babovřesky jsou komedií pro zasmání, aby se lidi odreagovali, zapomněli na starosti všedních dní. Ale je to taky film ze současnosti a určitě se v tom mnoho lidí pozná. Pozná svou rodinu, tchýni, starostu nebo třeba pana faráře,“ řekl pro ParlamentniListy.cz

Slavný režisér musel právě při loňském natáčení bojovat s něčím, nad čím mu zůstává rozum stát.

„Musím říct, že za celou svou profesní kariéru, za těch skoro čtyřicet let, a ani snad za totalitu, jsem snad nezažil tolik urážek a útlaaku, jako za jeden den vloni při natáčení Babovřesků od církve. Nejdřív nás jáhen v Pištěvě odmítl pustit do kostela. Přitom jsem chtěl bez kamer a beze všeho jen herečkám přehrát mariánskou píseň na varhanách. My tam v kostele točit nechtěli. Ovšem přišel zákaz – Trošku do kostela nepouštět za žádnou cenu. To jsem si už řekl, tak to není úplně podle učení církve svaté,“ říká režisér.

Kněz proklel Vondráčkovou a urazil Trošku !

A šok nastal, když interiéry kostela natáčel jeho štáb v kostele v Dřítině, který patří obci. Zdejší správce farnosti i polský kněz se jménem Ján Němec se choval jako fanatik, který se přihnal na obecní úřad a na místostarostu začal vykřikovat, co si to dovoluje filmaře pouštět do kostela.

„Křičel tam na toho pána, že Troška je debil, a že proklíná, proklíná tu mladou Vondráčkovou. No prosím vás, tak kde to jsme? Aby se představitel církve svaté, muž svaté čistoty, choval jako hulvát? Jsme opravdu v 21. století? Díky „Bohu“ mu pan místostarosta vysvětlil, že kostel nepatří církvi, ale obci, že máme řádné povolení a on tam má pouze sloužit mše. Dokonce se mi někteří kněží omlouvali, že by rádi pustili štáb do kostela, ale nesmí, protože nemají povolení od biskupa. Tohle tmářství, to jak se církev chová, ji rozhodně ovečky do kostela nepřivede. Naštěstí se našli dobří lidé, lidé, kteří nás všude vítali, nosili nám koláče, ovoce, jídlo a byli milí a opravdu jsme se všude setkali s vřelým přijetím,“ poznamenal Zdeněk Troška.

Šoustal nebo Píč

To, že filmovému faráři dal v Babovřeskách jméno „Petr Šoustal“ nevidí jako nic dramatického. Navíc není daleko od reality. „Od začátku jsem s tím trochu bojoval, jestli to diváci vezmou. A oni to vzali. Opravdu to vzali skvěle. Navíc, opravdu existuje kdesi v Čechách kněz a ten se jmenuje Páter Píč, tak co. Za jméno nikdo nemůže, někdo je Troška, někdo Píč, někdo Novák,“ poznamenal Troška.

Ten se ale s církví vypořádal po svém. Vždyť pasáž v komedii, kdy jde klepna Horáčková z fary, poté co ji farář požádal o příspěvek na kostel, pronese: „Tady dostali miliardy v restitucích a ještě ožebračí chudou důchodkyni,“ je přesný obraz toho, co si lidé o církevních restitucích opravdu myslí.

A protože Troška od konce května chystá už natáčení druhého dílu, lze se domnívat, že podobných narážek se mohou diváci dočkat i v pokračování.

Kromě jiného komedie skvěle ukazuje poměry na českém venkově, o tom, jak se všude drbe. Jak se krade, a jak se dělají třeba i výběrová řízení na místa sekretářek na některých úřadech. To vše s humorem a nadsázkou nový Troškův počín ukazuje.

„Je to prostě film „tak trošku“ ze života. A poznají se v tom obyčejní lidé, i třeba někteří politikové. Přijďte do kina a uvidíte sami. Jsou to dvě hodiny smíchu a dobré nálady. Nechci dělat filmy pro kritiky a kino osamělého diváka. Chci dělat filmy pro lidi, kteří se chtějí smát a bavit. A to se mi zatím daří,“ dodal s úsměvem Troška.